

आयताक्षाणि आयतेन्द्रियाणि ॥१४४॥४५॥ युद्धोन्मत्तमहोदरं तथैव च हनं इति शेषः ॥ एतद्वधो हनूमता कृत इत्यनुवादबलाद् दृश्यं ॥४६॥ मत्तस्तदाख्यो महापार्श्वः ॥४७॥

तान्यायताक्षायगसन्निभानि प्रदीप्तवैश्वानरलोचनानि ॥ पेतुः शिरांसीन्द्ररिपोः पृथिव्यां ज्योतींषि मुक्तानियथेन्द्रमार्गात् ॥ १४४ ॥ तस्मिन् हते देवरिपोऽत्रिशीर्षे हनूमता शक्रपराक्रमेण ॥ नेदुःप्लवंगाः प्रचचाल भूमीरक्षांस्यथोदुद्रुविरेसमन्तात् ॥ ४५ ॥ हतं त्रिशिरसं दृष्ट्वा युद्धोन्मत्तं तथैव च ॥ हतोऽप्रेक्ष्य दुराधर्षो देवान् तं कनरांतको ॥ ४६ ॥ चुकोप परमामर्षी मत्तोराक्षसपुंगवः ॥ जग्राहार्चिष्मतीं चापि गदां सर्वायसीतदा ॥ ४७ ॥ हेमपट्टपरिक्षिप्तां मांसशोणितफेनिलां ॥ विराजमानां विपुलां शत्रुशोणिततर्पितां ॥ ४८ ॥ तेजसा संप्रदीतां ग्रां रक्तमाल्यविभूषितां ॥ ऐरावतमहापद्मसार्वभौमभयावहां ॥ ४९ ॥ गदामादाय संक्रुद्धो मत्तोराक्षसपुंगवः ॥ हरीन् समभिदुद्रावयुगां तान् गिरिवज्ज्वलन् ॥ ५० ॥ अथ र्षभः समुत्पत्य वानरोरावणानुजं ॥ मत्तानीकमुपागम्य तस्थौ तस्याग्रतो बली ॥ ५१ ॥ तं पुरस्तात् स्थितं दृष्ट्वा वानरं पर्वतोपमं ॥ आजघानोरसिकुद्धो गदया वज्रकल्पया ॥ ५२ ॥ स तयाभिहतस्तेन गदया वानर र्षभः ॥ भिन्नवक्षाः समाधूतः सुस्त्रावरुधिरं बहु ॥ ५३ ॥ स संप्राप्य चिरात्संज्ञां क्रुषभो वानरेश्वरः ॥ क्रुद्धो विस्फुरमाणोऽष्टो महापार्श्वमुदैक्षत ॥ ५४ ॥ स वेगवान्वेगवदभ्युपेत्य तं राक्षसं वानरवीरमुख्यः ॥ संवर्त्य मुष्टिं सहसा जघान बाह्वंतरैश्चैलनिकाशरूपः ॥ ५५ ॥ सकृत्तमूलः सहसेव दक्षः क्षितौ पातक्षतजोक्षितांगः ॥ तां चास्य घोरां यमदंडकल्पांगदां प्रगृह्याश्रुतदाननाद ॥ ५६ ॥ मुहूर्तमासीत्स गता सुकल्पः प्रत्यागतात्मा सहसा सुरारिः ॥ उत्पत्य संध्याभ्रसमानवर्णस्तं वारिराजात्मजमाजघान ॥ ५७ ॥ समूर्छितो भूमितले पपात मुहूर्तमुत्पत्य पुनः संसंज्ञः ॥ तामेव तस्याद्रिवराद्रिकल्पांगदां समाविध्य जघान संख्ये ॥ १५८ ॥ ॥ ४८ ॥ ऐरावतादयो दिग्गजाः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ १५८ ॥